

W 41 rocznicę ślubu mężowi poświęcam

Wśród wrzawy ludzi, wśród skarg człowieka
Wśród deszczu, słońca i różnych narzekań
Cicho, we dwoje do przodu zmierzamy
Z nadzieją, że drogę życia razem pokonamy

Zdarzyć się może, że przyjdzie chwila
Kiedy nastąpi bolesne rozstanie
To nadal w ciągłym upływie czasu
Łza w oczach zawsze za drugim zostanie

Żal za kochaniem we wnętrzu więziony
Ulecieć musi jak wolny ptak
Komu potrzebny smutek co radość kruszy
W życiu zostaje krzyża dobry znak.